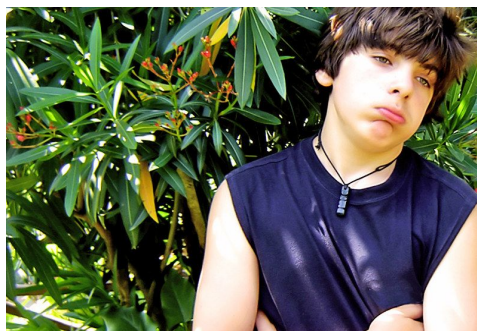

ponury

adjectif | ponury - singulier, nominatif

morose

1. Ponury dziś dzień, dużo chmur. 2. Ten człowiek jest bardzo ponury, nigdy się nie uśmiecha.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	ponury	ponurzy/ponure
genitif	ponurego	ponurych
datif	ponuremu	ponurym
accusatif	ponurego/ponury	ponurych/ponure
instrumental	ponurym	ponurymi
locatif	ponurym	ponurych
vocatif	ponury	ponurzy/ponure

	I.poj.	I.mn.
nominatif	ponura	ponure
genitif	ponurej	ponurych
datif	ponurej	ponurym
accusatif	ponurą	ponure
instrumental	ponurą	ponurymi
locatif	ponurej	ponurych
vocatif	ponura	ponure

	I.poj.	I.mn.
nominatif	ponure	ponure
genitif	ponurego	ponurych
datif	ponuremu	ponurym
accusatif	ponure	ponure
instrumental	ponurym	ponurymi
locatif	ponurym	ponurych
vocatif	ponure	ponure

